

afo je potom wen huschegnu, dyž hogeni hugaßnu, niemějachu weto žednogo luža. Robinson ſe myßlaſcho, aſ ſejo hyza hyſchczi doſcž welika była; ſwoj naporany rěd paſ ſchěſcho měſch a togodla hobsamfnu, mały pjaž twariſch a gjarnze paliſch kaž gjarnzar. A takemu žěku paſ neběſcho nět žeden godny zaß, pſcheto wono ſe pſcheze hyſchczi deſchcžowiſcho a aſle ſa woßym abo žaßeſch tyženi chopi nebjo ſe ſaßej roßjaßniſch. Nět, myßlaſcho ſe Robinson, nět bužo ſe ſyma ſachopiſch. Ale zo ſe ſta? Syma běſcho mimo! Robinson wižeſcho, aſ nowa ſchawa roſcžo, aſ bomy nowy liſt a pupki fryduju a ſchynno jo, kaž we nejřednějšchem nalětu. Žeła wěž běſcho jomu žiwna a ju namožaſcho wěriſch, lězrownož ju wižeſcho.

Michaſ: „Nan, jo ga to we pſchawže wěrnno, aſ ſu kraje, žož ſejo žedna ſyma?“

Nan: Jo, to jo wěrnno. Glědajſcho, naſcha ſemja jo welika kula, jaden boſ ſemje ſtoj ſtawně k poſnozy a drugi k poſnu a ſaßej jaden k wjazoru a drugi pod žajtſcho. Dyž nět wot poſnozneje ſtrony měriſch aſ do poſudnějšcheje, pſchižoſch duzy do ſrěža, wotžož maſch k poſnozy rowno taſ daloko afo poſudnu, a ta ſtrona tam ſrěža ſe poměnijo „goruža zona“, a tam jo pſcheß zeke lěto, jadro lěto aſ druge, lutne lěſche a žedně žedna ſyma. Tam ſtoj ſklynžo pſcheß-poſno lužam huſchey glowy. Na hobej boſa wot goružeje zony, k poſudnu taſ dere afo k poſnozy, jo „glewka zona“ abo ſtrona, žož ſe ſ zaßami pſchemenijo, aſ pſchižo nalěto, lěſche, naſymě, ſymě, kaž to podla naß jo, pſcheto my bydlimy we glewkej zone. Nam